

VU LAN NHỚ MẸ

Thơ : *Phạm Phan Lang*

Nhạc : *Vinh Điện*

Slow ♩ 65 (*Bơ vơ, lạc loài*)

Mùa bão hiều con không về thăm Mẹ. Thấp nèn hương ngôi mộ nhỏ lừng
dồi. Quê nghèo ấy nay đã quá xa xôi. Nhớ thương Mẹ tìm quên đau nhỏ
lệ. Mẹ đã mất mười năm hơn có lẽ. Sao đường như Mẹ vẫn mãi bên
dồi. Ru con ngủ những ngày còn thơ dại. Vẫn vẳng nghe tiếng Mẹ hát ầu ơ.
Đêm hôm ấy con vẫn còn nhớ mãi. Phút lâm chung Mẹ nắm chặt tay con.
Mối thì thảo những lời cuối không tròn: "Đừng khóc nữa con ơi đừng khóc nữa".
Mẹ đi rồi con mất nơi nương tựa. Nơi xứ người thân lạc lỏng bơ vơ.
Thèm làm sao những đêm tối trăng mờ. Gặp lại Mẹ trong giấc mơ êm ái...
Ơ hơ. Ơ hơ hờ. Ơ hờ... Ơ hơ. Ơ hơ hờ. Ơ hờ...